

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, Anno M.D.C.XIII

De deuotione in commune. Cap. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48624)

affluenter: postulet autem in fide nihil
hæsitans: ac in hunc modum compen-
dium orationis absoluitur.

De deuotione in commune. Cap. II.

EXploratum est celeste orationis ex-
ercitium esse quandam veræ deuo-
tionis officinam: deuotionemq; ipsam
(quæ principalis religionis actus est) esse
orationis scopum, siue fructum.

2. Est autem deuotio actus voluntatis,
quo se promptè ad famulatum Dei tra-
dit; cuius laus multis ex capitibus ma-
xima est, ex eo præcipue, quod animæ
pinguedo fit: quod satis diserte. regius
Vates ostendit aiens: Sicut adipe, & pin-
guedine repleatur anima mea: & statim
eius adipis notissimum indicem, vocale
laudem, adiecit aiens: Et labijs exultati-
onis laudabit os meum.

3. Efficit quippe totum hominem ex-
peditum, & alacrem, vt & animo, & cor-
pore actus pios exerceat: nullus labor,
anxietas nulla, infestatio nulla est, quæ
non illa voluntatis alacritas, seu prom-
ptitudo depellat.

4 Res

4. Res ad modum utilis est, quę bonorū operum auiditatē generat, & præter Deum; omnia fastidit: quam obrem, more sanctorum, exquirenda est, a motis ijs impedimentis, quę viam illi præcludere possint.

5. At Fratres nostri necessariā, & verā, ab apparente deuotione, opus interno sc̄c̄: cū. n. deuotio vt superi^o dixim^o act^o voluntatis sit, ea deuotio vera, & sincera est, quę in voluntatis expeditione consistit: illa vero sensibilis, quę appetitu sensitiuo percipitur, & corpore oblectat; nec semper necessaria, nec sincera est.

6. Potest quidem sincera esse, cum à voluntatis promptitudine, ac efficacitate deriuatur: at vera voluntatis deuotio, sine deriuatione illa sæpissime constat: quod vel Apostolus euincit, cum ait: Sentio aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meę. quem legum conflictum alibi explicuit aiens: Non quod volo bonum, hoc ago, sed quod odi malum illud facio: quibus certe verbis (volo bonum, & odi malū) voluntatis vim, & sinceram, ac propriam

am

ac propriam deuotionem ad pia opera præstanda, malaq; declinanda significauit: cum quo tamen affectu, appetitus reluctatio, in homine vno sæuiebat.

7 Sicut ergo vera deuotio Paulo non defuit, cum appetitum rebus diuinis inimicum patiebatur, ita Fratres nostri, non se vera deuotione carere querantur, si quando nullo rerum diuinarum gustu afficiuntur, immò dum tædio vexantur.

8 Quin etiam vera deuotio duplo validior tunc esse videatur: quia eadem bona opera præstantur, quæ cum Dei gustu effici solent, & præterea sensitius appetitus voluntatis energia domatur.

9 Danda tamen opera est, vt voluntatis efficacia totus homo celeriter ad res pias agatur; & ad hunc finem quæuis impedimenta sunt amouenda (quoad per vnumquemque fieri potest:) at si nec sic deuotio inferiorè hominem expediat, non iactura, sed, ad coronam, iucta est.

10 Postquam ergo deuotionis propriè naturam expressimus, nosse oportet, vulgarissimas esse deuotionis causas, diuinorum scilicet considerationem, beneficio-

fiorum Dei meditationem, & sigillatim eorum myfteriorum, quæ ad Iefu Christi D. N. humanitatem fpectant, expenfionem. Licet enim deuotio, erga diuinitatem, præcipuè verferetur, captiuum tamen noftro, per humanitatem diuinitas attemperatur.

11 Sed frequenter accidere folet, Spiritu fâncto fecretis modis animos agente, vt ex alijs rebus, vberior deuotionis fêfus eliciatur: alios enim cæleftis gloria, mors alios, iudiciũ alios, ad opera Dei, promptiùs expedire folent, omnia tamen ad Deum vnde cunq; orta referenda funt.

De deuotione erga S. Euchariftiam.

Beatiff. Virgine, & Sanctos.

Cap. IV.

1 **V**su receptum eft, vt animos Sanctiffimæ Euchariftiæ, vel Sancto-
rũ cultui deditos, deuotos appellemus: quòd ex peculiari affectu ad eum cultum promptiùs ferantur, aut certè prò-
ptius ferri nitantur.

2 Et quidem, panis ille fuauiffimus Euchariftiæ ad excitandam appetenti-

am.